

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: RA-1Nt/19/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6822010163
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Králiková
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2024:6822010163.2

Uznesenie

Okresný súd Rimavská Sobota samosudkyňou JUDr. Michaelou Králikovou v trestnej veci obvineného: A. B., stíhaného pre prečin podvodu podľa § 221, ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, v Revúcej dňa 16.04.2024, takto

rozhodol:

I. Podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku uznesenie Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. RA-1Nt/19/2022 zo dňa 09.11.2023 z r u š u j e.

II. Podľa § 557 ods. 2 v spojení s § 558 ods. 1 Tr. poriadku per analogiam A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. XXX/XX, E., adresa na doručovanie písomností F. C. XXX/XX, G., je povinný nahradiť trovy poškodenej strane - H. B., nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom F. XXXX/X, A., ktoré mu vznikli pribratím splnomocnenca Mgr. Martina Jankoviča, advokáta so sídlom advokátskej kancelárii I. XXX/XX, A., vo výške 778,13 eur s DPH, na účet splnomocnenca F. F. H., IBAN: E. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, do 15 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. RA-1Nt/19/2022 zo dňa 09.11.2023, vyšší súdny úradník rozhodol tak, že podľa § 557 ods. 2 v spojení s § 558 ods. 1 Tr. poriadku per analogiam poškodenej strane: H. B., nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom F. XXXX/X, A., je oprávnený uplatniť si svoj nárok na priznanie trov potrebných na uplatnenie jeho nároku vrátane trov vzniknutých pribratím splnomocnenca, vynaložených v trestnom konaní, v rámci občianskeho súdneho konania.

V odôvodnení uznesenia uviedol že poškodený vo svojom podaní argumentoval len nálezom Ústavného soudu ČR, sp. zn. I.ÚS 825/20, zo dňa 29.09.2020, podľa ktorého je možné priznať právo na náhradu nákladov vzniknutých pribratím splnomocnenca, hoc trestné stíhanie obvineného bolo podmienčne zastavené, ak neboli náklady zahrnuté do vzniknutej škody. Aj keď bol toho názoru, že tento právny názor vyjadrený v náleze ÚS ČR je ad jedna pre tunajší súd nezáväzný ako aj nesprávny, avšak z opatrnosti sa zaoberal tým, či sú splnené podmienky na to, aby mohli byť poškodenému analogicky priznané trovy potrebné na účelné uplatnenie jeho nároku v trestnom konaní vrátane trov vzniknutých pribratím splnomocnenca. Vyšší súdny úradník mal za to, že aplikácia § 557 ods. 1 Tr. poriadku v danom prípade neprichádza do úvahy, nakoľko nie sú splnené podmienky na jeho aplikáciu ani analogicky, pričom súd zároveň musí uviesť, že poškodenému nebol priznaný nárok na náhradu škody. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, ak by aj súd mal postupovať vo veci analogicky, tak len jedine prostredníctvom znenia § 557 ods. 2 Tr. poriadku. V danom prípade je potrebné poukázať zároveň na skutočnosť, že poškodený si nárok na náhradu škody na výsluchu konanom dňa 11.04.2022 vôbec neuplatňoval, pričom škoda, ktorá mu bola spôsobená, mu bola obvineným v plnej miere uhradená, a to aj nad rámec o 500 eur navyše. Ustanovenie § 557 ods. 2 Tr. poriadku predstavuje výnimku z pravidla uvedeného v odseku 1, ktorá zakotvuje povinnosť odsúdeného na náhradu trov poškodeného pri splnení uvedených podmienok. Odsek 2 umožňuje súdu uložiť túto povinnosť "podľa okolností prípadu", aj keď podmienky uvedené v odseku 1 nie sú dané, ale náhrada trov poškodeného (napr. len uplatnením jeho procesných

práv) je spravodlivá. Tak to môže byť napríklad v prípade spôsobenia morálnej škody, kde prítomnosť poškodeného na súdnom konaní je určitou satisfakciou poškodeného, a pod. Vyšší súdny úradník považoval k uplatnenej náhrade trov poškodeného za potrebné doplniť, že nemal za preukázané, že sú splnené podmienky ustanovenia § 557 ods. 2 Tr. poriadku, ktorým sa implementuje Rámcové rozhodnutie Rady č. 2001/220/SVV o postavení obetí v trestnom konaní, t. j. článku 6 a 7, ktoré umožňuje súdu, aby rozhodol o povinnosti náhrady trov poškodeného aj v iných prípadoch ako sú uvedené v ods. 1, citovaného ustanovenia Tr. poriadku. Preskúmaním vyšetrovacieho spisu, mal za preukázané, že v prípade poškodeného sa nejedná o osobu, ktorá by vzhľadom na svoj vek a celkovú sociálnu situáciu (zamestnanec NsP Revúca), by nebola schopná celkom uplatniť svoje právo poškodeného v občiansko-súdnom konaní. Poškodený si škodu vôbec neuplatňoval, pričom aj z výroku nálezu ústavného súdu vyplýva, že je možné priznať nárok na náhradu trov, ak tieto neboli pojaté do vzniknutej škody, pričom poškodený si vôbec škodu neuplatňoval. Navyše aj z uznesenia Okresnej prokuratúry Revúca, ako aj výsluchu poškodeného vyplýva, že obvinený mu uhradil o 500 eur viac než bola spôsobená škoda, a teda súd má za to, že nie sú dané podmienky na priznanie trov poškodeného, nakoľko satisfakčne bol uspokojený nad rámec. Vyšší súdny úradník teda nemal za to, že by boli splnené také okolnosti prípadu (spôsobená morálna škoda, alebo kde by prítomnosť poškodeného na súdnom konaní je určitou satisfakciou poškodeného), ktoré by podmieňovali postup podľa § 577 ods. 2.

Dňa 14.11.2023 bola na súd doručená včasná sťažnosť poškodeného cestou splnomocneného zástupcu proti predmetnému uzneseniu, doplnená dňa 16.11.2023. Splnomocnenec poškodeného sťažnosť odôvodňoval tým, že v uznesení vyššieho súdneho úradníka absentujú dostatočné a zrozumiteľné dôvody, ktoré z jeho strany viedli k zamietnutiu návrhu na zaplatenie trov súvisiacich s účasťou splnomocnenca poškodeného v trestnom konaní. Vyšší súdny úradník sa taktiež právne korektným a zrozumiteľným spôsobom nevyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné. Vyšší súdny úradník pochybil, keď v skutkovej vete uznesenia nerozhodol o zamietnutí návrhu poškodeného na zaplatenie trov súvisiacich s účasťou splnomocnenca poškodeného v trestnom konaní, ale poškodeného nesprávne akoby rozhodoval v tejto veci ako súd vo veci samej s jeho nárokom odkázal na občianske súdne konanie. Zaplatenie pôžičky po lehote jej splatnosti však nemal žiadny relevantný dopad na zbavenie zodpovednosti obvineného zo spáchania trestného činu, pre ktorý mu bolo vznesené obvinenie. Uvedenú skutočnosť (§ 216 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku) však prokurátor Okresnej prokuratúry Revúca vzal na vedomie pri svojom rozhodovaní, keď dňa 26.04.2022 uznesením podľa § 216 ods. 1 Trestného poriadku trestné stíhanie obvineného A. B. podmiennečne zastavil. Tvrdenie vyššieho súdneho úradníka, že škoda bola poškodenému v plnej miere uhradená, a to aj nad rámec o 500,00 Eur je navyše zavádzajúce a nepravdivé. V samotnej zmluve o pôžičke zo dňa 15.03.2021 je uvedené, že pôžička vo výške 4.000,00 eur bude navýšená o 500,00 eur, teda veriteľovi bude vrátená celková suma vo výške 4.500,00 eur. Z uvedeného dôvodu obvinený nevrátil poškodenému žiadny finančné prostriedky navyše, ako to uvádza vyšší súdny úradník, ale uhradil iba to, k čomu sa zmluvne, ako dlžník podpisom zmluvy o pôžičke zo dňa 15.03.2021 zaviazal. Vyšší súdny úradník na jednej strane právny názor vyjadrený v náleze Ústavného súdu Českej republiky posúdil ako nezáväzný a nesprávny, pričom však na druhej strane z opatrnosti sa uvedeným nálezom zaoberal. Poškodený sa s poukazom na uvádzané skutočnosti vyššieho súdneho úradníka opätovne odvoláva na nález Ústavného súdu Českej republiky, sp. zn. I. ÚS 825/2020, zo dňa 29.09.2020. Ústavný súd ČR svojím výkladom prekonal časovo staršie rozhodnutie iného navyše inštančne podriadeného súdu, a to rozhodnutie citované vyšším súdnym úradníkom, ktoré bolo publikované v zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk Najvyššieho súdu Českej republiky č. 13/2008. Poškodený nesúhlasí s vyjadrením vyššieho súdneho úradníka, ktorý zamietnutie návrhu podľa § 557 ods. 2 Trestného poriadku odôvodnil aj tým, že neboli „splnené také okolnosti prípadu (spôsobená morálna škoda, kde by prítomnosť poškodeného na súdnom konaní je určitou satisfakciou poškodeného).“ Tak ako to je uvedené v uznesení, vyšší súdny úradník uvádzané okolnosti prípadu posúdil ako jediné do úvahy pripadajúce, pričom v skutočnosti ich možno uviesť len ako exemplifikačný výpočet okolností, ktorý nie je definitívny. S poukazom na vyšším súdnym úradníkom spomenuté Rámcové rozhodnutie Rady 2001/220/SVV, z 15.03.2001 o postavení obetí v trestnom konaní (ďalej len „Rámcové rozhodnutie Rady“), poukázal na článok 6 a článok 7 Rámcového rozhodnutia Rady. Účelnosť poskytnutej právnej pomoci zo strany splnomocnenca je odôvodnená aj tým, že až podaním trestného oznámenia, ktoré viedlo k začatiu trestného stíhania a následne k vzneseniu obvinenia, došlo zo strany už obvineného k splateniu celej pôžičky. Status procesného poškodeného svedčal v nami posudzovanom prípade aj poškodenému H. B., ktorý si od počiatku vedenia trestného stíhania uplatnil nárok na náhradu škody (zápisnica o výsluchu svedka – poškodeného zo dňa 25.11.2021),

riadne si hájil svoje záujmy ako poškodený a riadne sa pripojil k trestnému stíhaniu obvineného, pričom v tomto smere mu nemožno nič vytknúť. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti súd pri rozhodovaní o návrhu poškodeného, vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, čím došiel k nesprávnym skutkovým zisteniam, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Na základe vyššie uvedených skutočností žiadal Okresný súd Rimavská Sobota, aby v predmetnej veci vydal uznesenie, ktorým prizná poškodenému trovy konania v zmysle predloženého návrhu poškodeného zo dňa 03.06.2022, nakoľko ich pokladal za objektívne preukázané a odôvodnené.

Podľa § 190 ods. 2 písm. c/ Trestného poriadku, ak lehota na podanie sťažnosti už všetkým oprávneným osobám uplynula a sťažnosti sa nevyhovelo podľa odseku 1, predloží vec na rozhodnutie vyšší súdny úradník alebo súdny tajomník predsedovi senátu a v prípravnom konaní sudcovi pre prípravné konanie, ktorí majú pri tomto rozhodovaní postavenie nadriadeného orgánu.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku, pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán a/ správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a b/ konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, ak nezamietne nadriadený orgán sťažnosť, zruší napadnuté uznesenie, a ak je podľa povahy veci potrebné nové rozhodnutie, rozhodne vo veci sám.

Podľa § 557 ods. 1 Trestného poriadku, ak bol poškodenému aspoň sčasti priznaný nárok na náhradu škody, je odsúdený, ktorému bola povinnosť na náhradu škody uložená, povinný nahradiť mu trovy potrebné na účelné uplatnenie jeho nároku v trestnom konaní vrátane trov vzniknutých pribratím splnomocnenca.

Podľa § 557 ods. 2 Trestného poriadku, súd môže podľa okolností prípadu rozhodnúť na návrh poškodeného o tom, že odsúdenému ukladá povinnosť nahradiť poškodenému celé trovy alebo ich časť, ktoré súvisia s účasťou poškodeného v trestnom konaní, a to aj v prípade, ak poškodenému nebol priznaný nárok na náhradu škody ani sčasti.

Podľa § 558 ods. 1 Trestného poriadku, o povinnosti na náhradu trov poškodeného a ich sume, ako aj o povinnosti na náhradu trov spojených s výkonom väzby a o povinnosti na náhradu odmeny a hotových výdavkov, ktoré boli uhradené štátom ustanovenému obhajcovi a ustanovenému zástupcovi z radov advokátov podľa § 47 ods. 6, rozhodne po právoplatnosti rozsudku predseda senátu súdu prvého stupňa alebo ním poverený súdny úradník.

Samosudkyňa ako nadriadený orgán zistila, že sťažnosť podal poškodený cestou splnomocneného zástupcu poškodeného ako oprávnená osoba v zákonnej lehote proti rozhodnutiu, proti ktorému bola prípustná. Následne preskúmala správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému bola podaná sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku. Po uvedenom procesnom postupe dospela k záveru, že sťažnosť je čiastočne dôvodná.

Poškodený sa vo svojom podaní domáhal priznania trov potrebných na účelné uplatnenie nároku poškodeného v trestnom konaní, a teda trov vzniknutých pribratím splnomocnenca v zmysle § 557 ods. 1 Tr. poriadku. Poškodený argumentoval nálezom Ústavného soudu ČR, sp. zn. I.ÚS 825/20, zo dňa 29.09.2020, podľa ktorého je možné priznať právo na náhradu nákladov vzniknutých pribratím splnomocnenca, hoc trestné stíhanie obvineného bolo podmiennečne zastavené, ak neboli náklady zahrnuté do vzniknutej škody. Po preskúmaní uznesenia samosudkyňa zistila, že vyšší súdny úradník po preskúmaní návrhu poškodeného a spisového materiálu konštatoval skutočnosť, že sa nestotožnil s návrhom splnomocnenca poškodeného v tom zmysle, že o nároku má súd rozhodnúť podľa § 557 ods. 1 Tr. poriadku. Vyšší súdny úradník postupoval prostredníctvom znenia § 557 ods. 2 Tr. poriadku, pričom nemal za to, že by boli splnené také okolnosti prípadu (spôsobená morálna škoda, alebo kde by prítomnosť poškodeného na súdnom konaní je určitou satisfakciou poškodeného), ktoré by podmieňovali postup podľa § 557 ods. 2, preto uviedol, že nie je možné rozhodnúť podľa § 557 ods. 2 Trestného poriadku a priznať v rámci trestného konania poškodenému trovy súvisiace s účasťou splnomocnenca poškodeného v trestnom konaní. Navyše nič nenasvedčuje tomu, že by poškodený bol v takej sociálnej situácii, že ďalšieho konania o náhrade trov v občianskoprávných veciach by nebol schopný.

Samosudkyňa v prvom rade musí poznamenať, že si v plnom rozsahu osvojila argumentáciu vyslovenú v odôvodnení napadnutého uznesenia v časti nároku na uplatnený nárok poškodeného. V prípade tzv. odklonov v trestnom konaní (podmiennečne zastavenie trestného stíhania) nebolo zaužívanou súdnou

praxou, že by bolo možné rozhodnúť o nároku poškodeného nahradiť mu trovy potrebné na účelné uplatnenie jeho nároku v trestnom konaní vrátane trov vzniknutých pribratím splnomocnenca, a to z objektívnej absencie obligatórných podmienok, a to existencie odsudzujúceho rozsudku, následne existencie povinného subjektu – osoby v procesnom postavení odsúdeného, a nakoniec v prípade nároku, tak ako si uplatnil poškodený postupom podľa § 557 ods. 1 Tr. poriadku, aj nakoniec existencia výroku o náhrade škody. V tejto súvislosti okrem rozhodnutia Krajského súdu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích, sp. zn. 13To/490/2006, v časti konštatovania vyššieho súdneho úradníka, že zvolený výklad Ústavným súdom Českej republiky je v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou, súd dáva do pozornosti aj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3Tdo 45/2007, kde sa uvádza: „Najvyšší súd na margo poznamenáva, že podľa § 557 ods. 1 Tr. por. na náhradu trov poškodeného je možné zaviazat' odsúdeného, teda toho, proti ktorému bol vydaný odsudzujúci rozsudok, ktorý už nadobudol právoplatnosť (§ 10 ods. 13 Tr. por.). Z tohto vyplýva, že výrok napadnutého rozsudku okresného súdu o aplikácii § 557 ods. 1 Tr. por. (zaviazanie obvineného na náhradu trov poškodeného) nie je legálny, lebo k takému rozhodnutiu je možné dospieť až po právoplatnosti rozsudku, ktorým bol poškodenému aspoň sčasti priznaný nárok na náhradu škody“.

Predmetný nález Ústavného súdu ČR, sp. zn. I.ÚS 825/20, zo dňa 29.09.2020 je preto s poukazom na uvedené skutočne možné považovať za prelomový. Zároveň tak ako vyšší súdny úradník aj samosudkyňa uvádza, že konštatovanie o právnej záväznosti nálezov Ústavného súdu Českej republiky na území Slovenskej republiky nie je namieste. Analógiou legis však možno dospieť k záveru, že aj v prípade podmieneného zastavenia trestného stíhania v prípravnom konaní prokurátorom, je možné priznať poškodenému právo na náhradu nákladov vzniknutých pribratím splnomocnenca, a to v záujme ochrany ústavných práv poškodeného, aby nedošlo k odňatiu jeho práva na spravodlivý proces a práva na prístup k súdu. Vyšší súdny úradník postupoval správne, ak vo veci postupoval podľa § 557 ods. 2 a nie podľa § 557 ods. 1 Tr. poriadku, ako sa toho domáhal poškodený. V danom prípade postup podľa § 557 ods. 1 Tr. poriadku nie je možný aj s poukazom na citované rozhodnutie NS SR, sp. zn. 3Tdo 45/2007, nakoľko chýba hoci aj pre analogickú aplikáciu výrok o náhrade škody. Eventuálne by bolo možné postupovať podľa predmetného ustanovenia, a to len v prípade, ak by bolo súčasťou uznesenia Okresnej prokuratúry Revúca o podmienenom zastavení trestného stíhania postupom podľa § 216 ods. 1 Tr. poriadku aj nadväzný výrok podľa § 216 ods. 3 Tr. poriadku, t.j. výrok o povinnosti obvineného v uznesení o podmienenom zastavení trestného stíhania, aby poškodenému škodu v priebehu skúšobnej doby uhradil, ktorú by bolo možné považovať za výrok o náhrade škody. V danom prípade však absentuje výrok o náhrade škody, keďže k jej úhrade zo strany obvineného došlo dobrovoľne v priebehu trestného konania, súd teda musel postupovať analogicky a to jedine cez prizmu znenia § 557 ods. 2 Tr. poriadku, a to teda ako v prípade, ak poškodenému nebol priznaný nárok na náhradu škody ani sčasti.

Vyšší súdny úradník následne posúdil návrh poškodeného, pričom konštatoval, že v danom prípade si poškodený nárok na náhradu škody na vylúču konanom dňa 11.04.2022 vôbec neuplatňoval, pričom škoda, ktorá mu bola spôsobená, mu bola obvineným v plnej miere uhradená, a to aj nad rámec o 500,- eur navyše. Splnomocnený zástupca poškodeného k uvedenej skutočnosti v rámci sťažnosti uvádzal, že v samotnej zmluve o pôžičke zo dňa 15.03.2021 je uvedené, že pôžička vo výške 4.000,- eur bude navýšená o 500,- eur, teda veriteľovi bude vrátená celková suma vo výške 4.500,- eur. V danom prípade však musí súd vychádzať zo spisového materiálu, pričom adhézne konanie bolo vo svojej podstate ukončené uznesením Okresnej prokuratúry Revúca o zastavení trestného stíhania, ktorého súčasťou je aj skutková veta, podľa ktorej bola H. B. trestným činom spôsobená škoda vo výške 4.000,- eur. Samosudkyňa musí zároveň poukázať na skutočnosť, že trovy konania sú upravené normami procesného práva a náhrada škody má svoj základ v hmotnom práve. Ide teda o dva rozdielne právne inštitúty, ktoré sa v zásade neprelínajú. Súd preto nemôže posudzovať nárok na náhradu škody v konaní, v ktorom rozhoduje o trovách konania. Vzhľadom na uvedené skutočnosti samosudkyňa sa stotožnila s argumentáciou sťažovateľa, pričom vychádzala z náhrady škody tak, ako bola ustálená vo výroku uznesenia o podmienenom zastavení trestného stíhania.

Vychádzajúc z uvádzaného nálezov Ústavného súdu ČR, sp. zn. I.ÚS 825/20, zo dňa 29.09.2020, povinnosť odsúdeného nahradiť náklady vzniknuté poškodenému je založená na úvahe, že ak odsúdený spáchal trestný čin, v dôsledku čoho bolo proti nemu vedené trestné konanie, ktorého sa poškodený zúčastnil, aby efektívne hájil svoje práva, možno od odsúdeného oprávnené požadovať, aby poškodenému nahradil finančné náklady spojené s jeho účasťou v trestnom konaní. Rovnaká logika sa uplatní i vo vzťahu k obvinenému, voči ktorému bolo trestné stíhanie podmienené zastavené, pretože

ten prijal sankčné opatrenie, zahrňujúce v sebe zároveň i povinnosť uhradiť poškodenému jeho náklady. Nakoľko obvinený poškodenému uhradil ním spôsobenú škodu až po začatí trestného konania, na základe poškodeným iniciovaného trestného oznámenia, možno konštatovať, že trovy konania ktoré vznikli poškodenému, boli dôvodné a poškodený v trestnom konaní efektívne hájil svoje práva.

Na základe plnomocenstva zo dňa 21.09.2021 splnomocnil H. B. ako poškodená strana advokáta F. F. H., na zastupovanie poškodeného v trestnom konaní, z uvedené dôvodu mu vznikol nárok na náhradu trov potrebných na účelné uplatnenie jeho nároku v trestnom konaní vrátane trov vzniknutých pribratím splnomocnenca.

Podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v účinnom znení (ďalej len „vyhláška“), ak nie je ustanovené inak, základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby z tarifnej hodnoty je nad 663,88 eura do 6 638,78 eura, 41,49 eura + 9,96 eura za každých aj začatých 331,94 eura prevyšujúcich sumu 663,88 eura.

Podľa § 10 ods. 2 vyhlášky ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky, hodnota záväzku a hodnota veci, o ktorej vlastníctvo sa vedie spor alebo ktorej vydanie je predmetom súdneho sporu.

Podľa § 13a ods. 1 vyhlášky, odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby: a) prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, b) ďalšia porada alebo rokovanie s klientom za každú skončenú hodinu, c) písomné podanie na súd alebo iný orgán alebo protistrane týkajúce sa veci samej, d) predžalobná výzva, e) účasť na konaní pred súdom alebo iným orgánom a na konaní o zmieri, a to za každé začaté dve hodiny bez ohľadu na počet týchto za sebou nadväzujúcich úkonov vykonaných počas dvoch hodín; ak úkon alebo na seba nadväzujúce úkony trvajú viac ako štyri hodiny, patrí odmena za každé dve skončené hodiny, f) vypracovanie právneho rozboru veci, g) rokovanie s protistranou, a to za každú skončenú hodinu, h) návrh na predbežné opatrenie, ak k nemu dôjde pred začatím konania, odvolanie proti takémuto rozhodnutiu o predbežnom opatrení, návrh na obnovu konania, odvolanie, dovolanie, návrh na podanie mimoriadneho dovolania, i) vypracovanie listiny o právnom úkone alebo jej podstatné prepracovanie.

Podľa § 16 ods. 3 vyhlášky, od klienta možno požadovať náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné sumu vo výške jednej stotiny výpočtového základu za každý úkon právnej služby. Túto sumu môže advokát požadovať aj vtedy, ak sa na jej náhrade s klientom osobitne nedohodol.

Podľa § 18 ods. 3 vyhlášky, ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného predpisu.

Súd o náhrade trov poškodeného rozhoduje z úradnej povinnosti, poškodený však musí preukázať výšku trov. Odsúdený nie je povinný nahradiť všetky náklady ale len tie, ktoré boli potrebné na účelné uplatnenie nároku na náhradu škody. O účelnosti vynaložených nákladov rozhoduje príslušný orgán s prihliadnutím na konkrétne okolnosti prípadu. Ak poškodený splnomocnil svojím zastupovaním advokáta, trovy s tým spojené treba spravidla posudzovať ako trovy potrebné na účelné uplatnenie nároku poškodeného na náhradu škody v adhéznom konaní, avšak trovy treba priznať podľa advokátskej tarify (§ 9 a nasl. vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách o náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb) pre občianske súdne konania (analogicky podľa § 47 ods. 6 a § 553 ods. 4).

Splnomocnenec poškodenej strany advokát Mgr. Martin Jankovič, si vyúčtoval trovy právneho zastupovania v celkovej výške 778,13 eur s DPH. Súd preskúmal vyčíslenie trov zastupovania predložené splnomocnencom poškodenej strany a zistil, že sú dôvodné.

Tarifnou hodnotou veci podľa § 9 ods. 1 vyhlášky je suma náhrady škody priznaná poškodenej strane, teda 4000 eur tak ako to stanovuje uznesenie Okresnej prokuratúry Revúca sp. zn . 1Pv 212/21/6608-12. Odmena za jeden úkon právnej služby potom podľa § 10 ods. 1 vyhlášky predstavuje 151,05 eur.

Splnomocnencovi poškodenej strany patrí odmena a náhrady za nasledovné úkony právnej služby:

1/ odmena podľa § 13a ods. 1 písm. a/ vyhlášky, za prevzatie a prípravu zastúpenia zo dňa 21.09.2021, vo výške 151,05 eur,
náhrada podľa § 16 ods. 3 vyhlášky vo výške 10,87 eur,
2/ odmena podľa § 13a ods. 1 písm. c/ vyhlášky, za písomné podanie vo veci samej – trestné oznámenie zo dňa 24.09.2021, vo výške 151,05 eur,
náhrada podľa § 16 ods. 3 vyhlášky vo výške 10,87 eur,
3/ odmena podľa § 13a ods. 1 písm. e/ vyhlášky, za účasť na výsluchu poškodeného dňa 25.11.2021 na OR PZ Revúca, vo výške 151,05 eur,
náhrada podľa § 16 ods. 3 vyhlášky vo výške 10,87 eur,
4/ odmena podľa § 13a ods. 1 písm. e/ vyhlášky za účasť na oboznámení sa s výsledkami vyšetrovania dňa 19.04.2022 na OR PZ Revúca, vo výške 151,05 eur,
náhrada podľa § 16 ods. 3 vyhlášky vo výške 11,63 eur,

Na základe vyššie uvedeného trovy poškodenej strany predstavujú spolu 648,44 eur čiže 778,13 s DPH, pozostávajúce z odmeny vo výške 604,20 eur, paušálnej náhrady vo výške 44,24 eur, a nakoľko je advokát platiteľom DPH aj s 20% DPH t. j. 129,69 eur. Súd preto uložil odsúdenému analogicky podľa § 557 ods. 2 v spojení s § 558 ods. 1 Tr. poriadku povinnosť nahradiť poškodenej strane trovy potrebné na účelné uplatnenie jej nároku na náhradu škody v trestnom konaní vo výške 778,13 eur s DPH.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.